

ν' ἀποκριθῆτε ὅτι τὸν παρεδώσαμεν εἰς τὸν ἔχθρον, διότι δὲν συγκατένευσε νὰ λειποτακτῆσῃ».

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΑΝΑΤΟΚΙΣΜΟΥ

Ἀπὸ φυλλαδίου τινὸς τοῦ γαλλικοῦ περιοδικοῦ Illustration ἀποσπῶμεν τὸ ἐξῆς περὶ ἀνατοκισμοῦ λίαν περιεργον πρόβλημα ἐκ διατριβῆς τοῦ διακεκριμένου ἀστρονόμου Flammarion.

Ὅποῖον ἦθελεν εἶσθαι τὸ κεφάλαιον τὸ ἀποτελούμενον ἐκ τῶν συνθέτων τόκων πέντε λεπτῶν, κατατεθέντων ἅμα τῇ γεννήσει τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ;

Ἐὰν ὅλοι οἱ σιδηρόδρομοι τοῦ κόσμου ἦσαν κατελιημένοι ὑπὸ φορτηγῶν ἀμαξῶν, δὲν ἦθελον ἐξαρκέσει νὰ μεταφέρωσι τὸ ποσὸν τοῦτο οὔτε εἰς ἄργυρον, οὔτε εἰς χρυσόν, οὔτε ἀκόμη εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια. Ἐὰν αἱ Ἄλπεις καὶ τὰ Πυρηναιῖα συνίσταντο ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ μόνον, πάλιν δὲν θὰ ἤρουν νὰ προμηθεύσωσι τοιαύτην ποσότητα. Ἐὰν δλόκληρος ἡ γῆ τέλος ἦτον ὄγκος χρυσοῦ, μόλις ἦθελεν ἰσοδυναμεῖ πρὸς μικρὸν κλάσμα τοῦ μυθώδους τούτου ποσοῦ.

Ὅ λεπτὰ κατατεθέντα ἅμα τῇ γεννήσει τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς $\frac{5}{100}$ καὶ ἀνατοκίζόμενα εἰς διάστημα 1873 ἐτῶν θὰ ἀπετέλουν κεφάλαιον 243,516,800,000,000,000,000,000,000,000,000,000 φράγκων, ἥτοι 243 ἑνδεκακισεκατομμύρια, 516 δεκακισεκατομμύρια καὶ 800 ἑνεακισεκατομμύρια φράγκων.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐν χιλιόγραμμον χρυσοῦ ἰσοδυναμεῖ πρὸς 3,400 φράγκα, ἡ ἀνωτέρω ποσότης ἦθελε ζυγίξει 71,622,588,000,000,000,000,000,000,000,000,000, ἥτοι 71 δεκακισεκατομμύρια, 622 ἑνεακισεκατομμύρια, 588 δεκακισεκατομμύρια χιλιόγραμμα.

Ἀνωτέρω εἶπομεν ὅτι ἂν ὅλη ἡ γῆ ἦτο ἐκ χρυσοῦ δὲν θὰ ἤρκει πρὸς πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τούτου. Τρόντι ἡ γῆ, 3,000 λευγῶν διάμετρον ἔχουσα, ζυγίξει 5,875 ἑξακισεκατομμύρια χιλιόγραμμα. Ἐὰν δὲ ἦτο ἐκ χρυσοῦ, θὰ ἦτο τρεῖς καὶ ἡμίσειαν φορὰς βαρυτέρα, ἐπομένως θὰ ἐζύγιζε 20,562 ἑξακισεκατομμύρια χιλιόγραμμα. Διὰ νὰ ἀποτελεσθῇ ὅθεν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος καταπληκτικὸν κεφάλαιον πρέπει νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἐπὶ 3,486,100,000.

Τὰ 243 ἑνδεκακισεκατομμύρια φράγκων ἄτινα ἦθελον παραχθῆ ἐκ τῆς καταθέσεως 5 λεπτῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Τιβέρου θὰ ἀπετέλουν βάρους 71 δεκακισεκατομμυρίων χιλιογράμμων χρυσοῦ, βάρους ἴσον πρὸς 12,190 ἑκατομμύρια φορὰς τὸ βάρους σφαίρας χρυσοῦ ἐχούσης τὰς διαστάσεις τῆς γῆς.

Ἐὰν λοιπὸν ὁ ἡμέτερος πλανήτης ἦτον ἐκ χρυσοῦ, διὰ νὰ ἀποτελέσωμεν τὴν ἀρκετὴν πρὸς

πληρωμὴν τοῦ κεφαλαίου τούτου ποσότητα θὰ εἶχομεν ἀνάγκην τριῶν δισεκατομμυρίων τετρακοσίων ὀγδοήκοντα ἐξ ὁμοίων σφαιρῶν.

Ἡ γῆ κατοικεῖται ὑπὸ 1,300 ἑκατομμυρίων ψυχῶν ὅθεν ἕκαστος τούτων, ἀνὴρ, γυνή, παιδίον, ἦθελε λάβει μετὰ γνόμενον διαμερισμὸν τὸν στρογγύλον ἀριθμὸν τῶν 187,320,610,000 δισεκατομμυρίων φράγκων.

Ἐὰν τέλος ὑποθέσωμεν ὅτι πίπτει ἐξ οὐρανοῦ καθ' ἕκαστον λεπτὸν ὄγκος χρυσοῦ ἔχων τὰς διαστάσεις τῆς γῆς, ἦθελον πέσει 1440 καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ 526,070 κατ' ἔτος. Τούτου τεθέντος, ἵνα ἀποτελεσθῇ τὸ ὀλίκον κεφάλαιον ἔπρεπεν ἡ πτώσις αὕτη νὰ ἐξακολουθήσῃ 6,626 ἔτη καὶ 8 μῆνας.¹

ΑΙ ΕΚ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΑΦΡΟΥ ΠΙΠΑΙ

Γενικῶς πιστεύεται ὅτι αἱ ὑπὸ τὸ ὄνομα θαλασσίου ἀφροῦ (σηπίου) περιζήτητοι πίπαι κατασκευάζονται πραγματικῶς ἀπὸ τὸν ἀφρὸν τῆς θαλάσσης, ἐν ᾗ ἡ ὕλη ἐξ ἧς γίνονται ὑπάρχει ἐν τῇ γῇ. Ἡ ὕλη αὕτη ἐν γένει εἰπεῖν δὲν εἶνε σπανία. Εὐρίσκεται καὶ πλησίον τῶν Παρισίων, καὶ ἐν Ἰσπανίᾳ, ἔνθα ἀπὸ τοῦ 1830 μεγάλα λατομεῖα θαλάσσης ἀφροῦ ἐργάζονται ἐν Ἑσκουσῆ, Βαλακᾶς καὶ Τολεδῶ. Ἀλλὰ κυρίως μεγίστη ποσότης αὐτοῦ ἐξάγεται ἐκ τοῦ Στρουβισχαίτς καὶ τοῦ Ὀσλαβάν ἐν Μοραβίᾳ, ὅπου εὐρίσκεται μεταξὺ παχέων στρωμάτων ὄφίτου. Ἐσχάτως δὲ καὶ ἡ Ῥωσσία ἤρχισεν ἐξάγουσα κἀλλιστον θαλάσσης ἀφρὸν ἐκ τῆς Κριμαίας· ἀλλ' ὁ ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας προερχόμενος εἶνε ὁ ἀριστος. Πρὸ τινων ἐτῶν εὐρέθησαν στρώματα καὶ ἐν Νέξ Ζηλανδίᾳ, ἐν Παταγωνίᾳ καὶ ἐν Παλαιᾷ Καλιφορνίᾳ, αἱ δ' ἀνακαλύψεις αὗται πιθανῶς θέλουσιν ἐπενέγκει ἐλάττωσιν τῆς μέχρι τοῦδε ὑπερόγκου τιμῆς αὐτοῦ.

Ἐν Ἑλλάδι σήπιον ἀπαντᾶται εἰς τὴν κατὰ τὸ χωρίον Οἱ Ἄριοι Θεόδωροι θέσιν, πλησίον τῶν Θηβῶν καὶ πλησίον εἰς τὸ ἐν Εὐβοίᾳ χωρίον Ἀχμεταγᾶ, ἐν εἶδει ἀκανονίστων τεμαχίων ἢ βῶλων, μεγέθους ἀπὸ τοῦ κοινοῦ μέχρι τοῦ ἰνδικοῦ καρύου. Περιλαμβάνεται ἐντὸς στρώματος συμφύρματός τινος, συγκειμένου ἐκ τιτανολίθου καὶ ὄφίτου λίθου, ἐξ οὗ καὶ πιθανῶς διὰ τῆς ἀποσυνθέσεως τοῦ τελευταίου τούτου λίθου παρήχθη. Εἰς τὴν διαληφθεῖσαν πλησίον τῶν Θηβῶν θέσιν ἐγένοντο ἐπὶ Βαυαροκρατίας διάφοροι ἐργασίαι καὶ ἐξένορχη δι' ὑπονόμων στοῶν ἱκανῆς ποσότης τοῦ ἐν λόγῳ ὄρυκτου, ἀλλὰ μετὰ τινε ἔτη αἱ ἐργασίαι διεκόπησαν ἀποδειχθέντος σπανίζοντος τοῦ ὄρυκτου καὶ μετρίας ποσότητος ὄντος.

Ὁ θαλάσσιος ἀφρὸς εἶνε ὄρυκτὸν, ἀνῆκον εἰς

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ

Ἐρρόδιος ἡ ἀνατολή καὶ ἡμερῶν ἡ ὄσις·
 Γλυκοχαράζοντα τὰ βουὰ κ' ὁ αὐγερινὸς τραβιέται,
 Πᾶν τὰ πουλάκια ἔς τὰς βοσκαίαι κ' ἡ ὠμορφαι ἔς τὴν βρῦσι,
 Βγαίνω κ' ἐγὼ κ' ὁ μαυρὸς μου μὲ τὰ λαγωνικά μου·
 Βρίσκω μία κόρη πῶπλενε ἀε μακρῶν ἄνια γούρνα,
 Τὴ χαιρτάω, δὲ μοῦ μιλεῖ, τῆς πρένω, δὲ μοῦ κρένει·
 «Κόρη γιὰ βγάλε μ'ε νερό, τὴν καλὴ μοῖρα νάχης,
 Νὰ πῶ κ' ἐγὼ κ' ὁ μαυρὸς μου καὶ τὰ λαγωνικά μου.»
 Σαράντα σίκλους ἔβγαλε, ἔς τὰ μάτια δὲν τὴν εἶδα,
 Κι' ἀπάνω ἔς τοὺς σαράντα δυὸ τὴ βλέπω δακρυσμένῃ.
 «Γιατὶ δακρῶσαι λυγρὴ καὶ θαρραναστενάξεις;
 Μῆνα πεινᾷς, μῆνα διψᾷς, μὴν ἔχῃς κακὴ μάνα;
 «Μῆτε πεινῶ, μῆτε διψῶ, μῆτ' ἔχω κακὴ μάνα·
 Ἔνε μου κ' ἂν ἐδάκρυσαι κ' ἂν βαρυσαστενάξω,
 Τὸν ἄνδρα ἔχω ἔς τὴν ξενιτείαν, ἐδῶ καὶ δεκα χρόνους,
 Κι' ἀκούη τρεῖς τὸν καρτερῶ, πέντε τὸν παντῶραίω,
 Κι' ἀπὲ θὰ κόψω τὰ μαλλιά, καλόγερνα θὰ νὰ γένω,
 Θὰ πάγω σ' ἔρημα βουὰ, νὰ στῆσω μοναστήρι,
 Ἰκεῖον νὰ τρώγῃ ἡ ξενιτεία κ' ἐμὲ τὰ μαυρὰ βία.»
 «Κόρη ὁ καλὸς σου πέθανε, κόρη ὁ καλὸς σου ἄχθη,
 Κ' ἐγὼ παπάδες πλέρωσαι κ' εἶπε νὰ μὲ πλερώσῃς,
 Κ' ἐγάκαμα τὰ κόλυθα κ' εἶπε νὰ τὰ πλερώσῃς,
 Τὸν ἔδωκα κ' ἔνα φιλι κ' εἶπε νὰ μοῦ τὸ δώσῃς.»
 «Βο' ἂν παπάδες πλέρωσαι, διπλά νὰ σὲ πλερώσω,
 Κι' ἂν ἔκαμῃς τὰ κόλυθα, διπλά νὰ σοῦ τὰ δώσω,
 Μὰ γιὰ τ' ἐκεῖνο τὸ εἶλι, τρέχα καὶ γυρεύε το.»
 «Κόρη μου γῶμ' ὁ ἄντρας σου, ἐγῶμαι κ' ὁ καλὸς σου.»
 «Πές μου σημάδια τοῦ σπιτιοῦ, καὶ τότε σοῦ πιστεύω.»
 «Ἐχεις μηλιά ἔς τὴν πόρτα σου καὶ κλήμα ἔς τὴν αὐλή σου,
 Κ' ἔχεις καὶ μὲ τὰ χέρια σου μιὰ λείμονια φτεμένη.»
 «Κάποιος καλὸς μου γείτονας σοῦ τάπε καὶ τὰ ξέρεαι·
 Πές μου σουσοῦμα τοῦ κορμιοῦ, καὶ τότε σοῦ πιστεύω.»
 «Ἐχεις ἔλλα ἔς τὰ στῆθια σου κ' ἔλλα ἔς τὴν ἀμασκάλη,
 Κι' ἀνάμεσα ἔς τὰ δυὸ βυζία τ' ἀντροῦ σου φυλαχτάρι.»
 «Ἔνε μου σ' εἰς ὁ ἄντρας μου, ἐσύ ἴσαι κ' ὁ καλὸς μου.»

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ποῖα τὰ κατάλληλα ψά πρὸς παραγωγήν
 καλῶν ὀρνίθων.

Οἱ περὶ τὴν ὀρνιθοτροφίαν ἀσχολούμενοι πα-
 ρετήρησαν, ὅτι οἱ νεοσσοὶ τῶν ὀρνίθων ἢ ἀλεκ-
 τρουοῖδων καὶ οἱ τῶν λοιπῶν οἰκιακῶν πτηνῶν,
 τοῦ ψοῦ ἐξελεθόντες ἔχουσι βάρους κατά $\frac{1}{3}$ ὀλι-
 γώτερον τοῦ βάρους τοῦ ψοῦ, ἤτοι $\frac{2}{3}$ διὸ συνεπέ-
 ραναν λογικῶς, ὅτι τὸ μέγεθος τῶν ὀρνίθων ρυθ-
 μίζεται κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ ψοῦ. Ἐάν τις λοι-
 πὸν θέλῃ νὰ παραγάγῃ βαρεῖς καὶ εὐτραφεῖς νεο-
 σοὺς μέλλοντας βραδύτερον ν' ἀναπτυχθῶσιν ἀ-
 ναλόγως τῆς ἰσχύος τῆς βρεφικῆς αὐτῶν ἡλι-
 κίας, πρέπει νὰ ἐκλέγῃ πρὸς ἐπωασμὸν τὰ βα-
 ρύτερα ψά. Ἐκαστον ψὸν φαίνεται θεβαίως ὁ-
 μοιον πρὸς ἕτερον ὡς πρὸς τὸ θάρος ὅμως καὶ
 τὸ μέγεθος διαφέρει οὐσιωδῶς. Ἐνῶ δὲ ἐκ τῶν
 μικρῶν ψῶν 16 μόνον ἀποτελοῦσι βάρους 186 δρα-
 μίων, ἐκ τῶν μεγάλων ἀρκοῦσι μόνον 7 τῶν τελευ-
 ταίων ἐπομένως οἱ νεοσσοὶ θὰ ἐξελεθῶσι κατὰ τὸ δι-
 πλάσιον μεγαλειότεροι, ὅπερ εἶναι οὐσιωδέστατον
 διὰ τὴν ὀρνιθοτροφίαν, διότι εἶναι ἀναντίρρητον,
 ὅτι τὰ ζῶα τὰ κατὰ τὴν νεαρὰν αὐτῶν ἡλικίαν
 ἰσχυρὰ ὄντα καὶ βραδύτερον δεικνύουσι μείζονα
 γονιμότητα καὶ ἀνάπτυξιν εὐρῶστων ἀπογόνων.

μιονίδι, πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ πατρῷου πλοίου
 Περικλήους, προσωρμισμένου τότε ἐκεῖ ἐν ἀ-
 φοπλισμῶ. Ἦτο σχεδὸν ἑσπέρα καὶ οἱ ἰδιο-
 κτῆται διέταξαν τὰ τοῦ δείπνου τούτων δ' ἐ-
 τοιμασθέντων, κατεκλήθημεν εἰς τὸ δεῖπνῆσαι.
 Σοβαροὶ ἦσαν οἱ γονεῖς, ἡ δὲ ἡσυχία τοῦ ὄρμου,
 ἡ ἔκτακτος ἐμφάνισίς μου εἰς πολεμικὸν πλοῖον
 ἐκράτουν καὶ ἐμὲ σῆγγουν καὶ σιωπηλόν. Ὑπηρε-
 τει δ' ἐν τῷ δωματίῳ τῆς ἐστίασεως συνομηλιξί
 μ' ἐμὲ νεανίας (δικταετῆς), γοργότατα μὲν τὰ
 προσταττόμενα ἐκτελῶν, προθυμότατα δὲ τὴν
 κενουμένην φιάλην ἀναπληρῶν ἐκάστοτε. Μόλις
 ὀλίγους ἀνταλλάξαντες λόγους οἱ συνδαιτυμόνες
 μ' ἐρώτησαν περὶ τὸ πέρας τοῦ δείπνου, ἂν γνω-
 ρίζω ἐθνικὰ ἄσματα τούς ἀπῆντησα ἀφελῶς,
 οὐχί. Τί λοιπὸν μανθάνεις εἰς τὸ σχολεῖον; μὲ
 λέγει ὁ πατὴρ θυμοειδῶς πως τὸν Λουκιανόν,
 πάτερ, ἀπεκρίθην, καὶ ἤρχισα ἀπαγγέλλων
 «ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοι-
 τῶν ἔτι τὴν ἡλικίαν πρόσθητος ὢν κτλ.» Ἐφά-
 νην παραδόξως ἀκατάληπτος καὶ εἰς τοὺς δύο·
 στρέψας τότε ἀμέσως ὁ πατὴρ τὸ πρόσωπόν του
 πρὸς τὸν ζωηρῶς ὑπηρετοῦντα παιδα, «Σὺ δὲ
 τί ἠξεύρεις; τὸν ἐρωτᾷ, γνωρίζεις τραγούδια
 τῆς ἐπαναστάσεως; — Μάλιστα, ἀπῆντησεν ὁ
 νεανίας. — Λέγε, λοιπὸν», βραχδαῖοι τὸν εἶπον καὶ
 οἱ δύο διὰ μιᾶς φωνῆς πρὸς αὐτὸν ἀμέσως ἐπι-
 στήσαντες τὰ ὄμματα πρόκριτοι· ὁ δὲ ἐκχύσας
 τρομερὰν τραγουδίου φωνὴν διασκαπίζει πλα-
 τυστόμωσ·

Φίλοι μου συμπατριῶται,
 Δούλοι νῆμεθα ὡς πότε
 Τῶν ἀχρείων Μουσουλμάνων,
 Τῆς Ἑλλάδος τῶν τυράννων! κτλ.

Δίχως νὰ χάσῃ μῆτε στιγμήν, μεταστρέψας
 τότε πρὸς ἐμὲ ἐκθαμβὸν διὰ τοῦ νεανίου τὴν
 τόλμην καὶ τὰς γνώσεις, ὁ πατὴρ μὲ δίδει ἐν
 βράπισμα ἀπὸ τὰ σπανιώτατα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἄν ὑπάρχη τι, τὸ ὁποῖον διδάσκει ἀσφα-
 λῶς ἢ ἱστορία, εἶναι ὅτι ἡ χάρις, ἡ εὐφυΐα, ἡ
 ἀνδρεία, ἡ τύχη καὶ αὐτὴ ἡ περιουσία δὲν εἶναι
 ἀγαθὰ ἀληθῆ εἰ μὴ καθ' ὅσον ρυθμίζονται ὑπὸ
 τοῦ ἠθικοῦ αἰσθηματος. Τὸ ἠθικὸν αἰσθημα εἶναι
 ἐν τῷ βίῳ ὅ,τι τὸ αἰσθημα τοῦ καλοῦ εἶναι ἐν τῇ
 τέχνῃ. Καὶ καθὼς ἐκ καλλίστης ὕλης δύναται νὰ
 σχηματισθῇ σφόδρα ἀπειρόκαλον ἔργον, οὕτω
 ἐκ καλλίστων προτερημάτων δύναται νὰ προ-
 κύψῃ κακοθέστατος ἄνθρωπος. (Κ. Παπαρη-
 γόπουλος.)

* * * Θὰ ἤθελες νὰ εἶσαι βασιλεὺς; Κακὴ φι-
 λοδοξία κατὰ τὴν γνώμην μου· ἐὰν ὅμως τὸ ἐ-
 πιθυμῆς διακαῶς, τίς σὲ ἐμποδίζει νὰ λάβῃς
 ἐν σκῆπτρον; Ἐχεις ὀλόκληρον βασιλεῖον ἐντὸς
 τοῦ ἑαυτοῦ σου: βασιλεύσε, καὶ πρὸ πάντων κυ-
 βέρνησε φρονίμως τὰ πάθη σου. (Gellert.)